

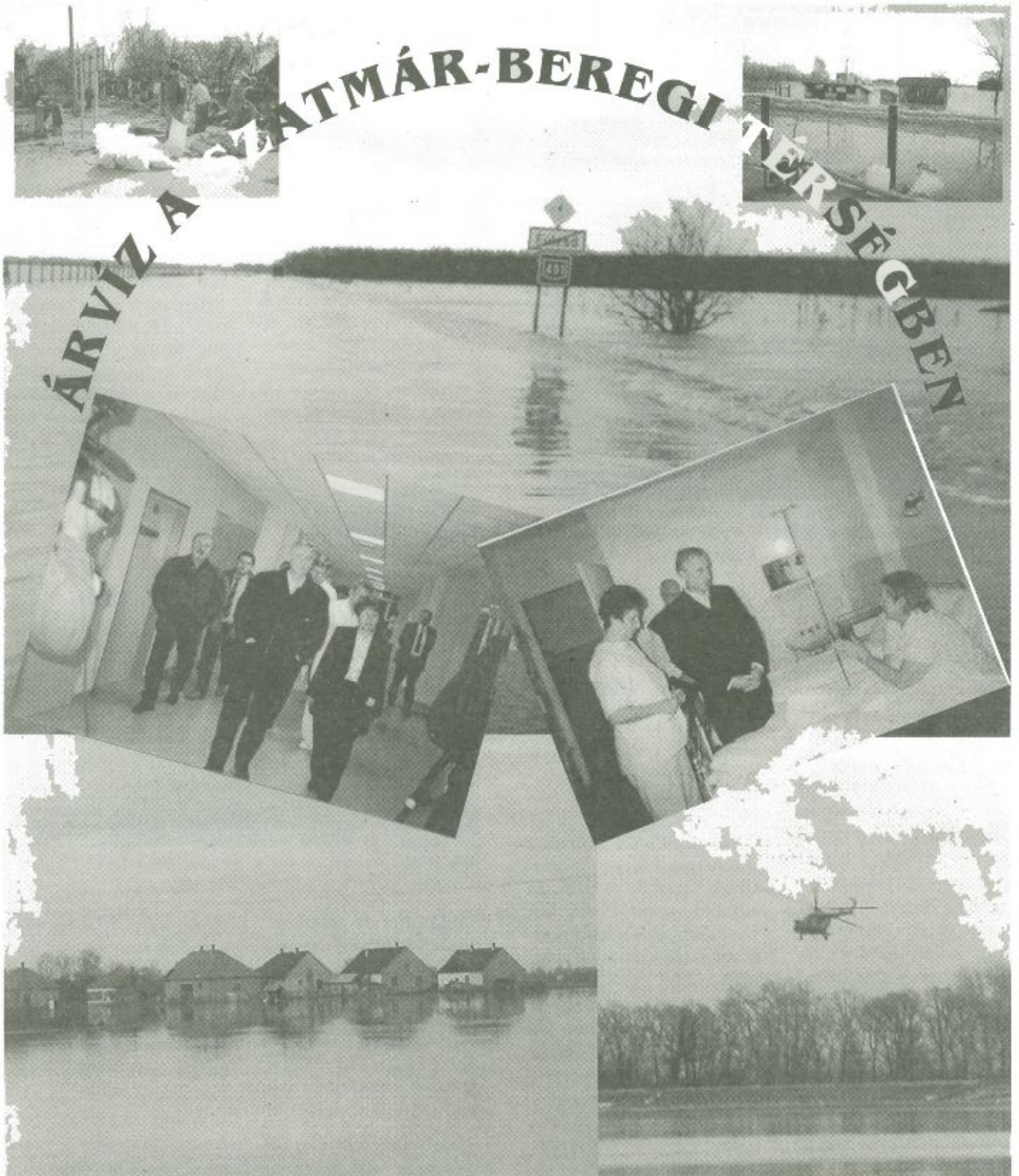

Impulzus

A SZATMÁR - BEREGI KÓRHÁZ LAPJA

KÜLÖNSZÁM

2001. április

PUSZTÍTÓ ÁRVÍZ TÉRSÉGÜNKBEN

A kórház munkáját is befolyásolta a természeti katasztrófa

Bekövetkezett az, amitől minden ember tartott a szatmár-beregi térségben. Március 6-án Kispaládnál átesapott a víz a Palád-Cséese főcsatorna gátja fölött, és elárasztotta a falu jelentős részét; közel ötszáz embert kellett kitelepíteni. Ugyanezen a napon Tarpa közelében kettő, Gulácsnál pedig egy helyen átszakadt a Tisza gátja. A kiömlő óriási víztömeg a beregi térségnek a folyó és az országhatár közötti részét - beleértve a településeket is - szinte teljes egészében elöntötte. Innen több tízezer embert kellett evakuálni. Sonkánál a Túr folyó gátja sem tudott ellenállni a nagy áradás okozta nyomásnak, és két helyen szintén átszakadt. A víz a szatmári településeket veszélyeztette, több házat elöntött, Fülesd és Mánd községek között az elárasztott út miatt lehetetlenné vált a közlekedés.

Az árvíz jelentősen megváltoztatta a térség egészségügyi intézményeinek munkáját, a Szatmár-Beregi Kórházban is különleges intézkedéseket kellett meghozni annak érdekében, hogy az

Vásárosnaményban egy 22 ágyas szükség befogadó osztály kialakítására került sor a régi fül-orr-gége osztály épületében. Fehérgyarmaton egy 15 ágyas részleg gyors kialakítása történt meg a szakren-

szetül - még ha hosszabb útvonalon is - fennakadások nélkül meg lehetett oldani, hogy a szakemberek eljussanak Vásárosnaményba, vagy onnan Fehérgyarmatra. A közlekedési útvonal megváltozása miatt nehezített volt ugyan, de zökkenőmentesen megoldott volt a betegellátáshoz nélkülözhetetlen gyógyszerek, eszközök, más szakmai anyagok és a transfúziókhöz szükséges vér szállítása is kórházunk székhelyéről, Fehérgyarmatról (itt van az intézeti gyógyszerár, a vértanszfúziós osztály, a központi sterilizáló és a központi raktár) Vásárosnaményba. Azóta szerencsére újra járható a rövidebb útvonal.

megoldását az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet által biztosított gyors segítség, azaz az intézményünknek küldött műszerekből, takarókból és más - a szakmai ellátást és az ápolást segítő - eszközökből, anyagokból álló két szállítmány.

El kell azonban mondani, hogy a különleges helyzet egyrészt bevételkiesést okozott a tervezhető időpontú műtétek, kivizsgálások, gyógykezelések elhalasztása miatt, másrészt többletterhek jelentkeztek az árvizes területekről befogadott betegek ellátása, a hosszabb közlekedési útvonal, a megnövekedett anyagszükséglet és a fokozott készenléti szolgálat

Fülesd és Mánd községek között elöntötte és járhatatlanná tette az utat, majd a szatmári térség jelentős részét is elborította a Túr kiáramló vize

előntött területekről minden beteget fogadni lehessen, illetve a két intézményi egység között az együttműködés továbbra is biztosítva legyen.

A Szatmár-Beregi Kórház vezetése azonnal reagált a megváltozott körülményekre. Sajnálatos módon arra kellett kérni az osztályokat, hogy csak azokat a betegeket vegyék fel, akiknek a kórházi ellátása nem tűr halasztást. A tervezhető beavatkozások elvégzését néhány napra szüneteltetni kellett. Az árvíz sújtotta területekről a mentőszolgálat példás gyorsasággal szállított kórházba több mint 400 krónikus betegséggel küzdő embert, közülük 187-en intézményünk fehérgyarmati és vásárosnaményi telephelyén várták a helyzet normalizálódását.

delői egység földszintjén, illetve a kórházi osztályok pótlólagosan fogadták a betegeket. Később az üresen álló egykori nővérszálló épületében megtörtént egy újabb, 40 ágyas osztály kialakítása, a továbbra is kórházban maradó, illetve más intézményekből a Szatmár-Beregi Kórházba átszállított betegek itt részesültek ellátásban. Mindkét telephelyen a sürgősségi osztályok fogadták az azonnali ellátásra szoruló betegeket: sérülteket, rosszulállottakkal küzdőket, sokkos állapotú embereket.

Sokáig gondot jelentett, hogy a Fehérgyarmat és Vásárosnamény közötti útszakasz nagy része víz alá került, így ezen az útvonalon lehetetlenné vált a két kórházi telephely közötti közlekedés. Szerencsére Mátészalkán ke-

A lakosok próbálták megmenteni házaikat, értékeiket, ám ez sok helyen sajnó a megfeszített munka ellenére sem sikerülhetett

Az orvosok, az egészségügyi szakdolgozók és a műszaki területen dolgozó kollegák, sofőrök is fokozott készenléti szolgálatban voltak, így bármilyen várható nehéz helyzet jelentkezéskor felmerülő feladatok megoldására fel volt készülve intézményünk.

Nagyban segítette a kórház feladatainak zökkenőmentes

miatt. Ezt a nehéz helyzetet a kórház kezelni tudta, ám a kiesések és a nem tervezett kiadások mégis komoly pluszterhet jelentettek a normális körülmények között is szűkös gazdálkodási környezetben. Figyelembe véve, hogy a kórházat meglátogató dr. Mikola István, egészségügyi miniszter, illetve a térségünk hely-

zetét felmérő **Orbán Viktor** kormányfő is ígéretet tett az árvíz által okozott károk és

többletkiadások megtérítésére, bizakodva várhatjuk a helyzet teljes normalizálódá-

sát, azt, hogy hamarosan újra a korábban megszokott rend szerint folyhat a gyógyítás kórházunkban, és a szükségosztályon elhelyezett beteg

emberek is mindannyian minél előbb hazatérhetnek otthonaikba.

Sz. Á.

A szakemberek mobil szivattyútelepekkel mentesítették a katasztrófa sújtotta településeket a soha nem látott mennyiségű víztől. Képzünk Jánd határában készült.

Árvízi védekezés Fülesden

BIZTONSÁGOSAN MŰKÖDÖTT AZ INFORMATIKAI RENDSZER

Az árvíz, mint köztudott, a beregi térséget sújtotta leginkább, ám néhány napig nem lehetett kizárni, hogy a Túr folyóból a gátszakadásoknál kiömlő, a szatmári részeken jelentős károkat okozó víz eléri Fehérgyarmatot is. Szerencsére ez nem következett be, de így is több óvintézkedést kellett hozni a Szatmár-Beregi Kórházban annak érdekében, hogy az esetleges árvízkárok a lehető legalacsonyabb szinten maradjanak. A víz az intézmény alsó szintjeit (a régi épület alagsorát és az új épület földszintjét) veszélyeztette volna, ahol többek között az informatika központi helyisége is található. A számítógépes rendszerek biztonságának szavatolása érdekében meghozott intézkedésekről **Rivnyák József**, informatikai osztályvezetőt kérdeztük.

Rivnyák József elmondta, hogy bár most nem következett be nagy baj, a vészhelyzet szükségessé tett olyan intézkedéseket, amelyekre korábban nem számítottak, illetve rávilágított arra is, hogy a jövőben célszerű lenne néhány olyan, elsősorban a központi gép elhelyezését érintő átszervezést végrehajtani, amelyek az ilyen különleges helyzetek esetében is teljes mértékben garantálnák a biztonságos működést.

A legnagyobb problémát az okozhatta volna, hogy az új épület alsó szintje - ahol az informatika helyisége is található - nehezen védhető meg egy nagyobb árvíz esetén. Ez lett volna az egyik első olyan terület, ahova betör a víz, és ha nincs idő erre felkészülni, akkor komoly

károkat tesz az értékekben. Éppen az előző tények miatt az első, veszélyt jelző hírek megérkezése után gyors és komoly intézkedések történtek, melyek azt a célt szolgálták, hogy vízbetörés esetén is megmenthetők legyenek a nagy értékű gépek, berendezések. Meg volt szervezve és gyorsan végrehajtható lett volna a szerverek egy szinttel feljebb történő áttelepítése, valamint az alsó szinten levő többi számítógép kitelepítése, ideiglenes elhelyezé-

se is. A gépek elhelyezésén túl biztosítható lett volna a rendszer működőképessége is, mégpedig a

felújított épületrész belgyógyászati osztályának társalgójában elhelyezett rendezőszekrényen keresztül. Nagyobb gondot jelentett volna, hogy míg a földszinti rendezőszekrény aktív eszközt kiszervezve azokat meg lehetett volna menteni, addig az ide esatlakozó, igen nagy értéket képviselő és bonyolult rendszert alkotó kábelek, köztük az új szárny telefonkábelei is tönkrementek volna, azokat mind ki kellett volna cserélni egy

nagyobb vízbetörés után.

Az informatikai osztály vezetője végezettil elmondta, hogy további

feladatot jelentett a kialakított szükségosztályokon a számítógépes betegnyilvántartás, dokumentálás lehetőségének megteremtése. Ez Fehérgyarmaton viszonylag könnyen megoldható volt, hiszen a végleges szükségosztálynak is helyt adó kastélyépületben volt a belgyógyászati osztály ideiglenes helye a rekonstrukció alatt, ami már korábban megkövetelte a számítógépes kapcsolatot. Így tehát a fő tennivaló az volt, hogy ezt a kastélyal korábban létesített számítógépes kapcsolatot kellett ellenőrizni, némileg fel kellett újítani a rendszert, valamint többlet gépeket kellett beszerezni.

Sz. Á.

Rivnyák József

Fényképek az árvíz sújtotta településekről

Félig összedőlt, pusztulásra ítélt lakóház Gulácson

Gyümölcsöskert Fülesden

MINISZTERI LÁTOGATÁS A SZATMÁR-BEREGI KÓRHÁZBAN

A gátszakadásokat követő napon, március 7-én térségünkbe látogatott *dr. Mikola István* egészségügyi miniszter, aki először Vásárosnaményban a védelmi bizottságnál tett rövid látogatást, majd helikopterről tekintette meg az árvíz sújtotta beregi vidéket. A szakárca vezetője ezután a Szatmár-Beregi Kórház vásárosnaményi telephelyén, a mátészalkai Területi Kórházban, illetve kórházunk fehérgyarmati székhelyén tájékozódott a megtett intézkedésekről, felmérte, hogy milyen jellegű és mértékű segítségre lehet szüksége az intézményeknek és természetesen meglátogatta az elöntött területekről kórházba szállított idős, beteg embereket. *Dr. Mikola István*t több magas rangú egészségügyi vezető is elkísérte, itt volt *dr. Pintér Alán* országos tisztifőorvos, *dr. Kósa Zsigmond* megyei tisztifőorvos *dr. Madarász Gyula*, megyei helyettes tisztifőorvos, *dr. Halmay Balázs*, az Országos Mentőszolgálat Szaboles-Szatmár-Bereg megyei főorvosa, valamint *dr. Séra Gyula*, a Jósa András Megyei Kórház főigazgatója és *dr. Nagyházi Árpád*, a mátészalkai Területi Kórház főigazgatója.

Dr. Mikola István a vásárosnaményi kórházi telephelyen tett látogatása során *dr. Bíró József* osztályvezető főorvos kalauzolásával megtekintette a sürgősségi betegellátó osztályt, majd *dr. Szabó István*nal, a belgyógyászati osztály osztályvezető főorvosával (aki a vásárosnaményi telephely vezető főorvosa, referense is) látogatták meg a belgyógyászati osztályon, illetve más kórházi részlegek szabad ágyain elhelyezett, az árvíz előtt otthonukban ügynevezett házi betegellátásban, ápolásban részesült krónikus betegeket. A miniszter ezután megnézte a volt fül-orr-gégészeti osztály épületében kialakított szükségosztályt, és elismeréssel szólt arról, hogy a kórház fél nap alatt is igen magas színvonalon fel tudott készülni a betegek fogadására.

A vásárosnaményi telephelyen, majd a mátészalkai kórházban tett látogatás után Fehérgyarmatra érkező egészségügyi miniszternek és az őt kísérő szakembereknek *dr. Várdás Mária*, a Szatmár-Beregi Kórház főigazgatója mutatta be kórházunk székhelyét. A miniszter, az országos tisztifőorvos, illetve a katasztrófavédelemben részt vevő felelős megyei egészségügyi vezetők megtekintették a régi sürgősségi betegellátó osztály területén kialakított szükség-kórtermeteket, a rekonstrukció előtt álló szakrendelői egységet, majd *dr. Simon János*, *dr. Valér Marcell*, *dr. Ráday János* és *dr. Havacs Ilkó* osztályvezető főorvosok kalauzolásával látogatást tettek a belgyógyászati, a sürgősségi betegellátó, a gyermek-, valamint a fül-orr-gége osztályokon. *Dr. Mikola István* mindenhol váltott néhány szót az intézményünkben gyógykezelt emberekkel, együttérzéséről és támogatásáról biztosította az árvízzel borított településekről érkezett betegeket.

A miniszteri vizit alkalmat adott arra is, hogy egy rövid megbeszélés keretében a kó-

A kialakult helyzetről, a további várható teendőkről a kórház főigazgatója tájékoztatta az egészségügyi minisztert

rház főigazgatója, a jelen levő több osztályvezető főorvos, valamint *Tukacsné Elek Éva* műszaki igazgató részletesen ismertesse a kórház struktúráját, működését, illetve bemutassa azt a szembecéló különbséget, ami a már felújított és a még rekonstrukció előtt álló épületrészek állapota között figyelhető meg. Kérték, hogy az egészségügyi tárca támogassa a pótlólagos források megszerzésére irányuló kezdeményezéseket, segítsen abban, hogy a

munkálatok hamarosan folytathassanak.

Az egészségügyi miniszter elmondta, hogy nem fog megelégedezni a kórházzal, igyekszik minden segítséget megadni intézményünknek. Az árvízi helyzettel kapcsolatban közölte, hogy nagy mennyiségű gyógyszert és oltóanyagot hoztak a térségbe, amelyre azonban egyelőre nem volt szükség, mivel az ellátást magas színvonalon biztosítani tudták az intézmények. Hozzáfűzte azt

Dr. Mikola István, egészségügyi miniszter az árvíz sújtotta beregi településekről érkezett, kórházunkban elhelyezett betegeket látogatott meg a fül-orr-gége osztályon

is, hogy megdöbbsen, amikor látta, hogy milyen kritikus a helyzet, ugyanakkor dicsérő hangon beszélt az itt élő emberek kitarásáról, bátorságáról, összefogásáról, illetve újra elismeréssel szólt az egészségügyben dolgozók fegyelméről, magas szakmai színvonalú munkájáról, a különböző egészségügyi intézmények, kórházak, illetve a mentőszolgálat összehangolt tevékenységéről, gyors cselekvéséről. Ezek után részletes tájékoztatást kért az elmúlt napok eseményeiről, a megtett intézkedésekről, a további várható teendőkről és arról, hogy a megnövekedett feladatok ellátásához milyen plusz anyagi és tárgyi eszközökre van szükség.

A megbeszélés résztvevőinek megnyugtatására a miniszter elmondta: az árvízi helyzettel kapcsolatos teendők koordinálására operatív bizottság alakult az egészségügyi minisztériumban. Folyamatosan figyelemmel kísérik az eseményeket, és ha bármilyen segítségre van szükség, azonnal intézkedni fognak annak érdekében, hogy ez a segítség a lehető legrövidebb időn belül megérkezzen a térségbe. Kiemelte továbbá azt is, hogy a következő hetekre is előre gondolva az országos tisztifőorvossal felmérték, hogy járványügyi, közegészségügyi szempontból milyen intézkedések meghozatalára kell felkészülni, milyen fertőtlenítőszer, oltóanyagok beszerzéséről, rendelkezésre bocsátásáról kell gondoskodni.

Dr. Mikola István végezetül annak a reményének adott hangot, hogy az ár hamarosan levonul, nem fenyeget majd újabb területeket, és az egészségügyi intézmények ismét nyugodt körülmények között végezhetik megszokott, tervszerű munkájukat.

Szabó Ádám

KIVÁLÓ EGYÜTTMŰKÖDÉS A SEGÉLYSZERVEZETEKEL ÉS A TÁRSINTÉZMÉNYEKEL

A Szatmár-Beregi Kórház - mint az árvizes területeken élő beteg emberek ellátásában kiemelt szerepet vállaló egészségügyi intézmény - sok segítséget kapott az Egészségügyi Minisztériumtól (A szaktárca által nyújtott segítségről külön cikkeken számolunk be. - A szerk.), a legnagyobb hazai segélyszervezetektől és a térségben található, valamint az ország távolabbi pontjain működő társintézményektől.

A Szatmár-Beregi Kórház jelentősen megnövekedett feladatainak ellátását nagy mértékben megkönnyítették az intézmény számára rendelkezésre bocsátott ápolást segítő eszközök, textíliák és élelmiszerek, amelyek közül külön említést érdemelnek a Magyar Máltai Szeretetszolgálat többféle, és ami még lényegesebb, folyamatosan érkező adományai. Az árvíz utáni első na-

poktól kezdve rendszeresen érkeztek a segélyszállítmányok, amelyek párnákat, paplanokat, matracokat, ágyneműket, valamint pizsamákat, hálóingeket és tisztálkodószereket tartalmaztak. Ezek jelentősen hozzájárultak a szükségosztályok gyors kialakításához, komfortossá tételéhez, a betegek kényelmének növeléséhez. Az adományokban érkezett tisztító és fertőtlenítő szerek is fontosak voltak, hiszen ezekre a szokásosnál jóval nagyobb mennyiségben volt szükség. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat a szükségosztályokon fekvő betegek változatos ételmezéséhez is hozzájárult, ugyanis nagyon sok a zonnal fogyasztható élelmiszert, gyümölcsöt, tejterméket, valamint tartós élelmiszereket juttatott el a szervezet intézményünkbe.

Nem feledkezhetünk meg a Magyar Vöröskereszt által nyújtott segítségekről sem, hiszen azok is nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy

az ellátás zökkenőmentesen legyen megoldható. A vöröskeresztes munkatársak által hozott gyógyszerek segítettek a magas szintű ellátás biztosításában és jelentős többletköltségektől kímélték meg az intézményt.

Öröndetes az is, hogy a szükségosztályokon fekvő betegek nem csak a megszokott kórházi ellátásban részesülnek. A kórház dolgozói közül többen önként vállalták, hogy időnként beszélgetnek az elesett, szerencsétlen emberekkel. Ezek a munkatársak több esetben megtették, hogy saját otthonukból a családtagok által már nem használt, de még jó állapotú ruhákat a betegeknek ajándékozták, és előfordult az is, hogy hazavittek a betegek szennyes ruháit, majd kimosva, tisztán, vasalva adták vissza azokat tulajdonosuknak.

Szerencsére a társintézmények is sokat segítettek. Több, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében működő és

távolabbi székhelyű kórház adott az elmúlt hetekben tárgyi és anyagi segítséget. A fehérgyarmati Városi Szociális Központtal Nagy Károlynénak, az intézmény vezetőjének, valamint az ott dolgozóknak is köszönhetően kiváló együttműködést alakított ki kórházunk; a segélyszállítmányok elosztásában és a betegek elhelyezésében is közösen vettek részt a két intézmény felelős vezetői és munkatársai.

Végezetül meg kell említenünk, hogy a segélyszállítmányokból nem csak a kórházban elhelyezett betegeknek lehetett élelmiszerekből, ruhákból, tisztálkodószerekből összeállított csomagokat adni, hanem szerencsére a kórház azon dolgozói is kaphattak hasonló adományt, akik az árvizes területen laktak és károkat szenvedtek a természeti katasztrófa miatt.

KOMOLY SEGÍTSÉG AZ EGÉSZSÉGÜGYI KÉSZLETGAZDÁLKODÁSI INTÉZETTŐL

Az előző oldalakon található írásainkban részletesen beszámoltunk az árvízi helyzetről, a természeti katasztrófa kórházunk működésére gyakorolt hatásairól, a problémák megoldása érdekében meghozott intézkedésekről, és arról is, hogy a kormányzat, illetve maga az egészségügyi miniszter milyen segítséget ígért intézményünknek.

Örömmel közölhetjük, hogy az ígért segítséget megkapta a Szatmár-Beregi Kórház, az egészségügyi minisztérium koordinálásában fontos, a biztonságos ellátást garantáló, jól használható anyagok és eszközök érkeztek két részletben az intézménybe az Egészségügyi

A kórház munkatársai átveszik a második szállítmányban érkezett orvosi műszereket, eszközöket, berendezéseket

Készletgazdálkodási Intézetből.

Az első, főként ápolást segítő anyagokat tartalmazó szállítmány kórházunkba érkezését követően napokon belül, március 16-án megérkezett intézményünkbe az újabb, nagy értékű orvosi műszereket, eszközöket, berendezéseket tartalmazó második szállítmány is.

Az árvíz sújtotta térségekből érkezett betegeink nevében is köszönjük a segítséget, azt, hogy a nehéz helyzetben tett komoly ígéret ilyen hamar valósággá vált.

Fényképek az árvíz sújtotta településekről

A víz a temetőket is elárasztotta

Az emberek a legnehezebb körülmények között is próbálták menteni értékeiket

CSOMAGOLT IVÓVÍZ VÁSÁROSNAMENYBŐL

A katasztrófa sújtotta beregi településeken hosszú heteken át az jelentette az egyik legnagyobb problémát, hogy a megszokott módon nem lehetett ivóvízhez jutni. Az ásott kutak vize szennyezett, fertőzött, fogyasztásra alkalmatlan volt, és a települési vízvezeték-hálózatokat is le kellett zárni. A különböző segélyszervezetek által küldött palackozott ásványvíz szállítmányok ezért nagyon fontosak voltak, ám a legnagyobb segítséget a Fővárosi Vízművek Rt. munkatársaitól kapták a beregi lakosok; a budapesti szakemberek a Szatmár-Beregi Kórház vásárosnaményi telephelyén heteken keresztül folyamatosan és nagy mennyiségben állították elő a tisztított zacskós ivóvizet. Az általuk használt berendezésről, annak műszaki jellemzőiről, a katasztrófa idején betöltött szerepéről Vinkovics Péter, a Fővárosi Vízművek Rt. üzembiztonsági osztályvezetője nyilatkozott lapunknak Vásárosnaményban.

Vinkovics Péter lapunk kérdésére válaszolva közölte: a gátszakadásokat követő két nap elteltével, amikor már nyilvánvaló volt, hogy nagyon nagy baj van, utasítást kaptak, hogy a lehető leggyorsabban induljanak Vásárosnaményba, mert nagy mennyiségű ivóvízre lesz szükség az árvizes területeken. Ezután néhány óra elteltével meg is érkeztek a beregi városba, és a Szatmár-Beregi Kórház telephelyén a szükséges előkészületek után másnap, azaz március 9-én állították üzembe az ivóvíz-tisztító és csomagoló berendezést, és kezdték el a termelést.

Magáról a több, mint tíz tonnás, több funkciós gépről - amely egyébként 1998-ban sajnos éppen a beregi térségben vizsgázott a gyakorlatban - az üzembiztonsági osztályvezető a következő tudnivalókat mondta el. A berendezés a Polgári Védelem tulajdona, és 1987 óta van a szakmailag leginkább hozzáértőknél, azaz a vízműveknél elhelyezve. 1997-ben, amikor döntés született a Fővárosi Központi Rendeltetésű Mentőszervezet, mint kimondottan katasztrófa-helyzetekre "specializálódott", ma már többek között tábori kórházzal is rendelkező egy-

ség létrehozásáról, az ivóvíz-csomagoló is a szervezet fontos részé lett. A gépet ekkor mobilizálhatóvá tették, egy viszonylag könnyen szállítható konténerben helyezték el.

A berendezés két fő egységből áll, egy svájci gyártmányú víztisztító, csíráltató és tartósító, valamint egy Németországban (az akkori NSZK-ban) készült csomagoló részből. A rendkívül megbízható és nagy teljesítményű gépben a felhasznált víz először egy előszűrőn megy keresztül, majd egy olyan részbe jut, amely minden, 0,2 mikron (egy mikron a méter egymilliomod része)

Vinkovics Péter

átmérőnél nagyobb, akár élő szervezet, akár élettelen szennyeződést képeselfogni, kiszűrni. Ezután ultravioleta sugárzással történik a csíráltatás;

magát a fóliát is, amibe a vizet végül csomagolják, folyamatosan ultravioleta-sugárzással kezelik a szakemberek. Ez meggátolja a baktériumok elterjedését. A víz tartósítása ezüst-ionnal történik, majd végzetül a gép elvégzi az utolsó műveletet, az 1 literes zacskókba történő csomagolást. A Vásárosnaményban alkalmazott eljárással és csomagolási technikával (átlátszó fólia használatával) a víz tizen-négy napig tartható el. A

berendezés óránként 1500 liter vizet képes betasakolni, kezelni pedig 4000 liter. Arra is van mód, hogy miközben a csomagolás történik, a kezelt víz másik részét kannákba töltsék és azokban szállítsák el.

A becsomagolt ivóvízre nagy szükség volt, hiszen az árvizes területeken fekvő településeken, mint korábban írtuk, nem volt ivóvíz-ellátás. A szállítás közúton, illetve az ilyen módon megközelíthetetlen helyekre légi úton, helikopterrel történt. A szükséglet falfanként változó volt. A kérelmek rendszeres benyújtásakor több település mindössze néhány száz liter vizet kért, más beregi falvak lakói - ahol nyilván többen maradtak és próbáltak tovább védekezni az áradás ellen - több ezer liter csomagolt ivóvizet igényeltek.

Vinkovics Péter végezetül elmondta, hogy a kórház vezetőségétől minden segítséget megkaptak, illetve az intézmény területe igen jó települési helynek számított, mivel ott a városi vízvezeték-rendszerre egyszerűen rá tudták csatlakoztatni a berendezést és nyugodt körülmények között dolgozhattak.

A berendezés csomagoló része. Az ivóvíz egy literes zacskókban került az árvizes területekre.

FOLYAMATOS KAPCSOLATTARTÁS AZ EGÉSZSÉGÜGYI MINISZTERIUMMAL

Az árvíz számos térségbeli intézmény, így - mint az lapunk előző írásából is egyértelműen kiderült - a Szatmár-Beregi Kórház megszokott tevékenységét is befolyásolta. Kórházunk gyógyító osztályainak munkája a március első felében hozott szigorú intézkedések (melyekről lapunk előző számában részletesen beszámoltunk) feloldása után újra a régi, szokásos rend szerint folytatódik, ám továbbra is nagy erőfeszítéseket igényel a kórházunkban maradt (illetve meggyenk más kórházaiból ide szállított), szükségosztályon elhelyezett, árvizes területekről érkezett idős betegek ellátása.

Az árvíz utáni első hetek tapasztalatairól, a továbbiakban szükségessé váló intézkedések előkészítéséről, valamint az eddigi minisztériumi segítségek, szállítmányok felhasználásáról tájékozódott kórházunkban március 19-én dr. Horváth István, az Egészségügyi Minisztérium Szervezési Irodájának vezetője, akit elkísért a katasztrófavédelemben aktívan részt vevő dr. Halmai Balázs, az Országos Mentőszolgálat Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei főorvosa is. Az egészségügyi vezetőknek először dr. Vadász Mária, intézményünk főigazgatója, vala-

Dr. Vadász Mária, dr. Horváth István és dr. Halmai Balázs a kórház főigazgatói tanácstermében megtartott megbeszélésen

A minisztérium irodavezetője meglátogatta a szükségosztályon elhelyezett betegeket, és tájékozódott a szaktárca koordinálásában érkezett gépek, műszerek felhasználásáról

mint *Tukacsné Elek Éva* műszaki igazgató beszélt az elmúlt hetek eseményeiről, a kórház munkájában bekövetkezett változásokról, a szükségosztályon elhelyezett betegek ellátásával kapcsolatos többletterhekről, plusz feladatokról. Ezután közösen meglátogatták az árvíz sújtotta térségből érkezett betegeket. Dr. Horváth István itt meggyőződhetett arról, hogy az orvosi felügyeletre és szakápolói segítségre szoruló betegek ellátásában nagy mértékben segítettek az Egészségügyi Minisztérium koordinálásában az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézetből érkezett gépek, műszerek, ápolást segítő eszközök.

A látogatás végén a magas rangú minisztériumi tisztviselő elismeréssel szólt a kórházban dolgozók áldozatos munkájáról, majd ígéretet tett arra, hogy ha szükségessé válik, a szaktárca természetesen további segítséget fog nyújtani a feladatok megoldásához.

-Á-

SZÜKSÉGOSZTÁLYOK A SZATMÁR-BEREGI KÓRHÁZBAN

Az elmúlt hetekben nagy feladatot jelentett a Szatmár-Beregi Kórház vezetésének, hogy az árvizes területekről érkezett betegeket - akik igen sokan voltak - olyan ellátó helyeken tudja elhelyezni, ahol méltó körülmények között lehet orvosi felügyelet és szakápo-

lói ellátás mellett eltölteni akár több hetet is.

A kórház vezetői, orvosai és szakdolgozói is helyt álltak a nehéz helyzetben. A betegeket kezdetben a kórházi osztályokon, majd igen rövid idő után az intézmény üresen álló épületeiben (a vásárosnaményi régi fül-orr-gége osztály helyén,

valamint a fehérgyarmati kastélyépületben) megfelelőképpen kialakított szükségosztályokon lehetett fogadni.

A legkritikusabb napok és hetek eltelté után a legtöbb beteg visszatért otthonába, sokakat pedig (akiknek a háza összedőlt, vagy életveszélyessé vált) rokonaik fo-

gadtak be. Mindezek után is volt még néhány beteg, akiknek kórházban kellett maradni; ők Vásárosnaményban a belgyógyászati, a krónikus-rehabilitációs, valamint az ápolási osztályon, illetve a sebészeti részlegen kapnak gyógykezelést és ápolást.

-Á-

A fehérgyarmati szükségosztályt előbb a sürgősségi osztály régi helyén, majd a képiúkon látható, korábban a nővérszállónak is helyt adó kastélyépületben üzemeltette a kórház

Vásárosnaményban a felvételiúton látható régi fül-orr-gége osztály épülete fogadta a legtöbb beteget. Jelenleg a még kórházban ápolott betegek a beregi telephelyen a belgyógyászati-, a krónikus-rehabilitációs és az ápolási osztályon, valamint a sebészeti részlegen kapnak ellátást.

KARITATÍV SZERVEZETEK TALÁLKOZÓJA VÁSÁROSNAMÉNYBAN

A négy legnagyobb karitatív szervezet - a Magyar Karitás, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, a Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat és a Magyar Vöröskereszt - 2001. április 9-én Vásárosnaményban, a Szatmár-Beregi Kórház beregi telephelyének tárgyalótermében egyeztető megbeszélést tartott. Adányi László, Györi Lajos, Lehel László és dr. Morzsányi Éva áttekintette a szervezetek munkatársainak és önkénteseinek az árvíz óta végzett humanitárius munkáját és egyeztetették a következő időszak terveit.

A megbeszélés során a karitatív szervezetek megállapodtak abban, hogy a károsult települések és lakóik számára olyan általános támogatásokat juttatnak, amelyek közvetlenül, vagy együttműködve a helyi önkormányzatokkal enyhíthetik a településeken lakók mindennapi gondjait. Ilyen támogatási formák többek között a családi egységcsomagok osztása, vagy a gyermekékeztetés költségeinek átvállalása.

Az egyeztetés résztvevői úgy látják, hogy a jövő legfontosabb feladata az ingóságok pótlása, és az erre irányuló terveiket részletesen egyeztetik, a párhuzamosságok elkerülése érdekében.

A karitatív szervezetek részt vesznek a károsultakat érintő szociális és mentális segítségnyújtásban. Ebben a munkában

Az egyeztető megbeszélés résztvevői

együttműködnek a Szociális és Családügyi Minisztériummal, valamint a térségi szociális in-

tézményekkel.

A humanitárius szervezetek köszönetet mondanak az ado-

mányozók által nyújtott támogatásokért, ugyanakkor szerencsebbnek tartják, ha az állam helyett a segélyszervezetek gyűjtik az adományokat. Javasolják, hogy az állam által összegyűjtött felajánlásokat a károsultak tönkrement ingóságainak pótlására fordítsák, amelyeknek célba juttatásához felajánlják helyi ismeretüket és tapasztalatukat.

A továbbiakban a négy szervezet döntött arról is, hogy a helyszínen dolgozó munkatársak a jövőben rendszeresen egyeztetnek. A segélyszervezetek vezetőinek újabb találkozájára várhatóan a nyár elején kerül sor.

AZ ÁRVÍZ ÉS A KÓRHÁZI ELLÁTÁS A KÁROKAT SZENVEDETT, INTÉZMÉNYÜNKBEN KEZELT BETEGEK SZEMSZÖGÉBŐL

A pusztító árvíz szinte minden beregi lakos életét megnehezítette, ám a legrosszabb helyzetben azok a beteg és idős emberek vannak, akiknek amellet, hogy lakhatatlanná vált, vagy megsemmisült a házuk, odavesztett minden értékük, nem volt hova menniük. A Szatmár-Beregi Kórházban azok a - többségükben eddig házi betegápolásban részesült - betegek kaptak szállást, ellátást, orvosi felügyeletet és ápolói gondoskodást, akik egyedül élnek, és nincs a közelben olyan rokonuk, aki napokon belül be tudta volna fogadni őket.

Lapunk megkért néhány beteget, hogy mondja el, milyennek látta az árvizet, milyen károk érték, mire számít a közeli jövőben és hogyan érzi magát a kórházban. Az alábbiakban, illetve lapunk következő oldalain ezeket a nyilatkozatokat olvashatják. (Lapzártánkkor szerencsére már a nekünk nyilatkozó emberek többségének is rendeződött a helyzete, van aki hazatérhetett, másokat pedig a közeli hozzátartozók fogadtak be.)

Gyökér Andrásné Gergelyiugornya

Én már sajnos az árvíz előtt elkerültem otthonról, mert agyinfarktust kaptam. Azóta sem voltam otthon. Hetek óta csak a kórházakat járom: Kisvárdán is voltam, egy hónapja pedig itt vagyok Naményban a rehabilitációs osztályon. Sajnos azt a hírt kaptam, hogy a házunkat le kellett bontani, mert életve-

szélyes volt. A férjem rendszeresen meglátogat, ő mondja el, hogy mikor mi történik. Most a testvéremhez vagyunk bejelentve amiig megépül a házunk. Nagyon nehéz lesz a további életünk még akkor is, ha segít az állam felépíteni a házat. Ezzel a kórházzal, nagy szerencsém volt. Nagyon jó itt az ellátás, gondoskodnak rólunk. Külön köszönettel tartozok a főorvos nőnek és az adjunktus nőnek. Még fiatal vagyok ahhoz, hogy teljesen lebénuljak, és ők sokat segítettek, hogy ez ne így legyen. Amikor ide kerültem, még menni sem tudtam. Most már egyre jobban tudok járni, csak sajnos még a beszéd meg nehezen. Remélem, hamarosan haza mehetek. A nővérem vállalta, hogy befogad és gondoskodik rólam.

Magyar István Gergelyiugornya

Mi már akkor tudtuk, hogy nagy baj lesz, amikor még ki sem öntött a víz. Ekkora áradást még sohasem láttunk. Sokmindent megéltem már, de azt nem gondoltam, hogy ekkora pusztításra képes a Tisza. Ilyen árvíz még '48-ban sem volt. Amikor az árvíz kijött, akkor mentővel elvittek Kocsordra, mert akkor ott

volt hely. Nem örültem, hogy elvisznek, de nem volt mit tenni, menni kellett. Ott voltam körülbelül másfél hétig. Akkor a lányomnak, aki ugyancsak Gergelyiugornyán lakik, sikerült elintézni, hogy áthozzanak ide az ápolási osztályra. Így közelebb vagyunk egymáshoz, és meg tud látogatni a lányom. Én egyébként a Kriza János utcában laktam. Eddig nem sok jót hallottam, az is lehet, hogy már nem tudok haza menni. Egyhamar legalábbis úgy néz ki, hogy nem. Nem tudom, mi lesz ezután. Már másfél hónapja nem voltam otthon. Az itteni ellátás nekem megfelelő, rendes a környezet, tisztaság van, minket is tisztán tartanak, jól bánnak velünk. Jó a koszt is, elegendő ételmelet kapunk.

SZÜKSÉGOSZTÁLY NONSTOP SZOLGÁLATTAL

Nemcsak a háznál fekvő beteg fogadására kellett felkészülni, hanem evakuálásukra is

A Szatmár-Beregi Kórháznak két órája volt arra, hogy felkészüljön az árvíz okozta rendkívüli helyzetre. Összesen 187 háznál ápolt beteg elhelyezését kellett szinte percek alatt megszervezni.

A kórházban még március 27-én is 51 "árvízi" beteget gondoztak. Dr. Vadász Máriával, a kórház főigazgatójával idézzük fel a három hét eseményeit.

- Igen rövid idő alatt vált kritikussá a helyzet - mondja a főigazgató. - Március 5-én a védelmi bizottság ülését követően mindössze két óránk volt arra, hogy mind Fehérgyarmaton, mind Vásárosnaményban megszervezzük a rendkívüli készülséget. A helyzetet bonyolította, hogy kitelepítés esetén nemcsak a háznál fekvő beteg fogadására kellett felkészülni, hanem egy esetleges kórházat érő katasztrófára: azaz az itt fekvő betegek evakuálására is. Azonnal feláll a "kórházi védelmi bizottság", melynek tagjai három héten át nem sokat pihentek.

Szükségszállítás

- Épp azok az utak váltak járhatatlanná, melyek összekötötték a két kórházat. Ezt hogyan oldották meg?

- A tarpai gátszakadás másnapján már járhatatlanná vált a két kórház közötti legrövidebb út, hisz lezárták a tivadari Tisza-hidat. Ezért csak Mátészalkán keresztül tudtunk közlekedni. De voltak más súlyos problémák is. Az első éjszaka csak Vásárosnaményba 64 beteget kellett felvenni és ellátni. A sze-

mélyi feltételek biztosítása két okból volt rendkívül nehéz: egyrészt, mert dolgozóinknak mintegy kétharmadát érintette valamilyen formában az árvíz:

Vámosatyai betegek a fehérgyarmati szükségosztályon

vagy a védekezési munkálatokba vontak be őket a helyi védelemvezető, vagy maguk is károsultak, illetve kitelepítettek lettek. Sokan idős szüleiknek segítettek a vagyonmentésben. A tömegközlekedés szünetelt, az utak járhatatlanok voltak, sokan ezért nem tudtak eljutni munkahelyükre. Ennek egyenes következménye, hogy akik bent voltak, többletmunkát vállaltak, bajbajutott társaik helyett is dolgoztak. Voltak, akik kitelepítettként, károsultként is felvették a munkát, amint arra lehetőségük nyílt. Számukra szükségszállást biztosítottunk a vásárosnaményi kórház területén.

- Sok problémát okozott, hogy nem jutottunk pontos, megbízható információkhoz, a dolgozók körében terjedő rémhíreket is folyamatosan kezelni kellett. A telefonkapcsolat a kábelsérülések miatt esetleges

volt, hisz épp ebben a térségben nincs térerő, így a mobiltelefonok sem sokat értek.

- Kaptak-e külső segítséget?

- Nagyon jó volt a kapcsolatunk az Országos Mentőszolgálattal és a megyei ÁNTSZ-szel. Március 7-én az egészségügyi miniszter személyesen kéréselt fel bennünket, s azonnal intézkedett, az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet gyors segítsége pedig a legnagyobb igénybevétel idejére már rendelkezésünkre állt. Az intézet a legsürgősebb ellátáshoz műszereket bocsátott rendelkezésünkre, melyeket azonnal üzembe helyeztek. Dr. Pintér Alán országos tisztű főorvos is azonnal intézkedett. Az is nagy segítség volt, hogy főiskolai hallgatók, vöröskeresztes segítők, házi szociális gondozók is vállaltak ápolást.

- Hogyan tudtak hirtelen annyi helyet biztosítani?

- Szükségosztályokat nyitottunk egy-egy olyan épületben, melyek korábban a gyógyítást szolgál-

ták, ahol pótágyakat helyeztünk el. Szerencsére a rekonstrukció idején leselejtezett, de még használható ágyakat, éjjeliszekrényeket raktáron tartottuk. Amikor egy újabb szükségosztályt kellett megnyitnunk, annak a berendezéséhez a korábbi svédországi adományozót kerestük meg, de bútorral segített bennünket a Máltai Szeretetszolgálat is.

Tanulság: egyeztetni kell

- Milyen tanulságokat vont le a katasztrófa helyzetből?

- Az információhiányt már említettem. Rendkívüli jelentősége van annak, hogy fertőzőosztályunk működése stabil. Az is tanulság, hogy az egészségügyi és a szociális intézmények között a különböző katasztrófaterveket egyeztetni kell, hogy a kitelepítések során a betegelhelyezések megtervezhetőek legyenek. A betegellátásra koncentrálna magunk is megfledkezünk olyan látszólag apró, de adott esetben fontos tényről: nem rendelkezünk például gumicsizmákkal, lapátokkal, esőköpenyekkel, fáklyákkal, homokzsákokkal. Még szerencse, hogy ezekre most nem volt szükség...

Gy. L.

(A fenti cikk a Kelet-Magyarország című megyei napilapban jelent meg. Az írást változtatás nélkül közöljük.)

AZ ÁRVÍZ ÉS A KÓRHÁZI ELLÁTÁS A KÁROKAT SZENVEDETT, INTÉZMÉNYÜNKBEN KEZELT BETEGEK SZEMSZÖGÉBŐL

Sebestyén Pálné
Vámosatya

Igaz, hogy nagy volt a baj, de mi nem akartunk eljönni. Úgy voltunk vele, hogy nem akartuk otthagyni azt, amiért egész életünkben dolgoztunk. Nekünk nemigen van más vagyunk, mint a házunk, meg aki még bír vele dolgozni, annak a jószágok. Végül mégis muszáj volt jönni, mert betegek vagyunk, és nem maradhattunk otthon. A mentők hozták el a kórházba, azt mondták, hogy a betegek nem maradhatnak, és nem mehetnek a többiekkel sem azokba a falukba, ahova Vámosatyát kitelepítették. Össze sem tudunk szedni semmit, úgy jöttünk, ahogy voltunk. Nagyon rossz volt, legalább ha pár dolgot összeszedhettünk volna, nyugodtabbak lettünk volna. A férjem is beteg. A fiam maradt otthon. Ő a jószágokat szállította a barátjával, és mindent próbált megmenteni. Nekem súlyos betegségeim vannak, fekélyes a lábam, az egyik rövidebb is, mint a másik; sokat szenvedek. Nagyon köszönjük a kórházaknak, hogy befogadtak. Mátészalkán is mindent megkaptunk, és itt is jól hánnak velünk, de nagyon szeretnénk már haza menni. Nem tudom, mikor mehetünk, de jó lenne minél hamarabb.

Baranyi Ferencné
Vámosatya

Mi a falu közepén lakunk, a legjobb helyen. Még így is a kapu aljáig ért a víz. Előttünk van egy nagy tó, szerencsére abba hamar visszahúzódott a víz. Azt mondta a lányom, hogy a házat megnézte, és sajnos megrepedezett. Az öcsém is hajban van. Meg az egész falu. Rettenetes károk vannak. Úgy hallottuk, hogy elég gyorsan összedől, vagy elázott és megrogyant körülbelül százötven ház Vámosatyán, és sok olyan is van, ami még áll, de azt mondják, már nem sokáig. Egyedül vagyok, a férjem meghalt tizenhat éve, a gyerekeim sem élnek velem: egyik Pesten, a másik Kisvársányban lakik. Nem volt választásom, jönni kellett a kórházba. Nagyon beteg is voltam, negyven fokos lázam volt napokig. Kapok antibiotikumot, most már jobban vagyok. Cukros is vagyok, trombózt is kaptam, úgyhogy sajnos lett volna baj elég az árvíz nélkül is. Mátészalkán és itt is nagyon rendesek az orvosok meg a nővérek, úgyhogy semmi panaszunk nem lehet. Kapunk enni, inni, kávét is hoznak. Nemigen van olyan kívánságunk, amit ne teljesítenének. Azért mégis jó lenne haza kerülni, a saját szemünkkel látni, hogy mi van a házunkkal.

Máncsi Balázné
Vámosatya

A gátszakadás napján voltunk kénytelenek elhagyni a falut. Két hétig Mátészalkán voltunk, onnan hoztak át Fehérgyarmatra. A mi házunk, hála Istennek, nem dőlt le. Féltem, hogy akkora víz lesz, hogy nekem sem marad semmim. A lányom és a vőm mondta, hogy a ház körül volt véve vízzel, tehát elég nagy baj volt, de szerencsére megmenekült a ház, mert a falu magasabb részén van, így nem állt vízben. Remélem, hogy most már tényleg nem lesz nagyobb baj. Bár csak így lenne! Meg vagyok elégedve azzal, amit itt kapunk. Amit ilyen esetben csak lehet, azt megteszik az itt dolgozók. Kimondottan kedvesek a nővérek, mindent megadnak nekünk. Én mégis szeretnék már hazajutni. Azért mégis csak a saját házában van otthon az ember.

(A Vámosatyaiak, akik Fehérgyarmaton a nővérszállóban kialakított szükségosztályon voltak elhelyezve, hazatérhettek, miután a településen helyreállították az ivóvíz-szolgáltatást és többékevéské normalizálódott a helyzet.)

Özv. Zeke Béláné
Tarpa

A '48-as árvízkor sem volt ilyen nagy baj, akkor a víz csak a kertünk végéig ért, most pedig a ház is elázott és a melléképületek is tönkrementek. Mindent le kellett bontani. Igaz, hogy a házam vályogház volt, de jó állapotú. Minden, az egész életünk keserves munkájának eredménye odaveszett. Miért nem igyekezték jobban a tiltások megerősítésével? 15 kilométer belezése hiányzott ahhoz, hogy biztonságban legyünk. Szerintem nem hitték el, hogy lehet még nagyobb baj, mint '98-ban, és nem adtak elég pénzt a munkákra. 76 éves vagyok, mozgáskorlátozott, többször műtöttek, a férjem három éve meghalt, és a nyugdíjam is nagyon kicsi. Hogyan kezdjek most mindent újra? A fiam is nyugdíjas, gerincsérvel műtöttek. Próbál szegény otthon csinálni valamit, de sokáig még aludni is csak a vizes szénában tudott. Ígéretet vannak, majd meglátjuk, mennyi válik valóra. A kórházba március 6-án hoztak, előbb a gégszetre, mert ott volt hely, aztán ide kerültem. Itt minden rendben van. Van étel, jó az ellátás, kedvesek az ápolók. Nem tudom, meddig leszek itt. Majd meglátjuk. Azért jó lenne, ha minél előbb haza mehetnék.

Fényképek az árvíz sújtotta településekről

Használhatatlanná vált, életveszélyes épület bontása
Tákoson

Hetekkel az árvíz után is pontonhídon közelíthető meg Gergelyugornya Jánd felől

A KÓRHÁZ TELJESÍTETTE A RÁ HÁRULÓ FELADATOKAT A KRITIKUS HETEKBEN

A Szatmár-Beregi Kórház kollektívája - mint az az előző oldalak írásából is egyértelműen kiderül - túlzás nélkül hőiesen helytállt az elmúlt hetekben. Az árvizes területeken lakó munkatársak - a kórházi dolgozók mintegy kétharmada - sok esetben nem tudtak eljutni munkahelyükre; helyettük kollegáik önként átvállalták a munkát. Szinte hihetetlen, de mindenki azonnal munkába állt, amikor a közlekedés valamilyen formában már megoldható volt, még azok a dolgozók is, akik komoly károkat szenvedtek, értékeik nagy részét elvesztették.

Dr. Nagyné Lovász Zsuzsanna, a kórház ápolási igazgatója elmondta, hogy nehéz volt ugyan a kieső munkaerő pótlása, ám a legnagyobb feladatokat a szükségosztályok berendezése, betegfogadásra alkalmassá tétele, a lehető legnyugodtabb körülmények megteremtése és ezekre a helyekre az ápoló személyzet biztosítása jelentette. És mindezeket a problémákat nagyon rövid idő alatt kellett megoldani. A munkatársak emberségét, tenni a

karását is bizonyítja, hogy ez sikerült.

Az árvíz sújtotta térségekből érkezett, majd a társ-kórházakból is intézményünkbe szállított főként idős, esetenként magatehetetlen betegeknek a kórház igyekezett olyan ellátást nyújtani, ami ha nem is felelteti az átélt borzalmakat, talán segít megkönnyíteni az események feldolgozását. A kollegáknak, a segítségnyújtóknak, a szaktárcának és az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézetnek, illetve minden más adományozónak köszönhetően biztosítható volt a szükséges orvosi felügyelet és ápolói segítség, a változatos étkeztetés, a megfelelő szállás és a mindenüket elvesztett embereknek szerencsére több ruhát is sikerült adni.

A szükségosztályokra az intézmény hordozható telefonkészüléket telepített, hogy a

nehézen mozgó betegek is tartassák a kapcsolatot hozzátartozóikkal. A televíziókészülék elhelyezése szintén nagyon

fontos volt, hiszen annak segítségével az emberek friss hírekhez juthattak, naponta többször is értesülhettek az aktuális helyzetről, a településükön uralkodó állapotokról. A képzett szociális munkás kollega segítette az átélt negatív élmények feldolgozásában és abban, hogy a környezettel ne szakadjon meg a betegek

kapcsolata. Főiskolai hallgatók, valamint házi szociális gondozók is az intézmény és az itt ápolott betegek segítségére siettek, az ő munkájuk nélkül szinte lehetetlen lett volna a megnövekedett feladatokat úgy elvégezni, ahogy végül is sikerült. Az adományoknak köszönhetően távozáskor minden beteg kis csomagot kapott, mely tisztálkodószereket és élelmiszereket tartalmazott, illetve hasonló figyelmességben

részesültek a károkat szenvedett kollegák is.

A kórház tehát helytállt, most már az a legfontosabb kérdés, hogy mi lesz a további sorsa a szükségosztályokat elhagyó betegeknek. Többen szerencsés helyzetben vannak, hiszen visszatérhettek, vagy rövid időn belül visszatérhetnek otthonaikba. Másokat rokonok fogadtak be, és vállalták az ápolással járó teendőket is. Sokan azonban már nincsenek ilyen jó helyzetben. Akiknek mindenük odaveszett és rokainak sincsenek - vagy ha vannak is, nem tudják vállalni a betegek elhelyezését -, szükségük lenne arra, hogy modern ápoló-gondozó otthonokban, vagy nyugdíjasházakban élhessenek tovább. Az ilyen otthonok építésére vonatkozó elképzelések már megszülettek, s ha minden az előzetes tervek szerint alakul, akkor összel már nem az lesz a legégetőbb gondja az idős, beteg embereknek, hogy hol éljék le emberhez méltó módon az életük hátralévő éveit.

Szabó Á.

ISTENTISZTELET A KÓRHÁZBAN

Az árvízzel sújtott térségek lakóinak az életük során megszerzett javaik, értékeik, házuk, állataik elvesztése óriási csapás. A katasztrófa által okozott anyagi kár és a tehetetlenség érzése komolyan megviselte az embereket, többen sajnós teljesen összerokadtak a mérhetetlen pszichés lelki terhe alatt.

Ilyen katasztrófa-helyzetben minden érintettnek szüksége

lett a lelki vigaszra, néhány jó szóra is. Különösen igaz ez azokra az emberekre, akik amellet, hogy mindenüket elvesztették, egyedül is vannak és betegek. Márpedig a kórházban ideiglenes szállást, ételmezt, orvosi és ápolói ellátást kapó árvíz-károsultak szinte kivétel nélkül ilyen egyedülálló, idős és beteg emberek.

A betegeknek a jobb jövő

a cél, amely elsősorban vezérelte *Szalai László* református lelkészt, amikor március 30-án istentiszteletet tartott a Szatmár-Beregi Kórház fehérgyarmati szükségosztályán elhelyezett nehéz sorsú beregi embereknek. Az elhangzott imák, egyházi énekek, a tiszteletes biztató, erősítő szavai mind-mind hozzájárultak ahhoz, hogy a jelen lévő szerencsétlen emberek megszabaduljanak a szívüket és lelküket nyomasztó gondok egy részétől, újra ké-

pések legyenek bízni a szebb jövőben.

Az istentiszteleten jelen lévő emberek köszönettel vették, hogy az egyház felszentelt képviselője is gondolt rájuk, és kérték, hogy ha lehetséges, a továbbiakban is legyen lehetőségük hasonló formában, közösen kérni az Isten segítségét ahhoz, hogy sorsuk jobbra forduljon.

-Sz-

Az istentisztelet egy pillanata

van a támogatásra; az anyagi és tárgyi segítségnyújtás mel-

reményébe vetett és Isten iránt érzett hitének erősítése volt az

Szalai László, református lelkész biztató szavai sokat jelentettek az idős beteg embereknek

BUDAPESTI SEGÍTSÉG KÓRHÁZUNKNAK

A Fővárosi Önkormányzat Károlyi Sándor Kórház és Rendelőintézete egy teherautónyi ruha szállítmánnyal sietett a Szatmár-Beregi Kórház segítségére márciusban, illetve a fővárosi kórház munkatársai készpénz felajánlásukkal is segíteni igyekeztek intézményünk árvíz-károsult munkatársainak abban, hogy a katasztrófa utáni újrakezdés könnyebb legyen számukra.

A Szatmár-Beregi Kórház vezetői és munkatársai ezúton is megköszönik a segítséget a budapesti kórház vezetőinek, dr. Küttel Péter főigazgatónak és Demes Istvánné gazdasági igazgatónak. Köszönet továbbá az adományok eljuttatását koordináló Berta Lászlóné humánpolitikai osztályvezetőnek, illetve minden fővárosi kollegának, aki felajánlásával enyhíteni igyekezett gondjainkon.

INGYENES REHABILITÁCIÓ HARKÁNYBAN

A Baranya Megyei Gyógyfürdőkórház igazgatója az egészségügyi miniszter jóváhagyásával felajánlotta, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg Megye árvíz-sújtotta területéről ingyenesen ellát rehabilitációra szoruló reumatológiai betegeket. A szükséges előkészítések, azaz a betegek összegyűjtése és egészségügyi dokumentációjuk elkészítése után dr. Vadász Mária, a Szatmár-Beregi Kórház főigazgatója felajánlotta, hogy április 23-án az intézet autóbusszával elszállítja a betegeket Harkányba, majd a két-hetes kezelési idő leletével visszaszállítja őket a gyógyfürdőkórházból. Mindezek után Pethes Zsuzsanna, a Rich-

ter Gedeon Rt. termékmenedzserre ígéretet tett arra, hogy a gyógyszergyár a busz üzemanyagköltségét a kórháznak megtéríti. Az, hogy ez a lehetőség megadatott a betegeknek, dr. Varju Tibor Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei reumatológus szakfelügyelő főorvosnak is köszönhető, aki a kivételes kezelési lehetőség megszervezésében, a vezető szakemberekkel való egyeztetésekben vállalt aktív szerepet.

A betegek nevében is köszönjük minden érintett felelős vezető és szakember önzetlen segítségét!

TÁJÉKOZTATÓK TÉRSÉGÜNK HÁZIORVOSAINAK ÉS BETEGEINKNEK GYERMEK PULMONOLÓGIAI SZAKRENDELÉS A KÓRHÁZBAN

Tájékoztatjuk Tisztelt Olvasóinkat, hogy március 15-től a következő helyeken és időpontokban vehető igénybe a Szatmár-Beregi Kórház fehérgyarmati és vásárosnaményi telephelyén a járóbeteg szakellátás keretében működő gyermek pulmonológiai szakrendelés.

A szakrendelés helye, ideje: **Fehérgyarmaton** a gyermek szakrendelőben, csütörtökön: 13 - 16 óráig **Vásárosnaményban** a gyermek szakrendelőben, hétfőn: 13.30 - 16 óráig **Rendel: Dr. Gutí Éva,** gyermekgyógyász-pulmonológus szakorvos

A Szatmár-Beregi Kórház Menopausa Klubjának következő összejövételén Dr. Lukács Edit, belgyógyász-kardiológus főorvos tart előadást

Az előadás témája:

Az oestrogen-hiányos állapot miatt kialakuló érrendszeri betegségek, és azok kezelése

Az összejövétel ideje:

2001. május 8. (kedd), 14.00 óra

Helye:

Szatmár-Beregi Kórház fehérgyarmati új épületének könyvtára

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

(Felhívjuk Tisztelt Olvasóink figyelmét, hogy a Menopausa Klub június, július és augusztus hónapokban nem tart összejöveteleket. A nyári szünet után szeptembertől várjuk az érdeklődőket a klub rendezvényeire.)

Fényképek az árvíz sújtotta településekről

Szerencsétlenül járt autó Tarpa határában

Helyi lakosok egy elöntött utcában. Hasonló viszonyok uralkodtak szinte minden beregi településen

KÖSZÖNET A SEGÍTSÉGÉRT

Az elmúlt nehéz hetekben a Szatmár-Beregi Kórházra olyan feladatok hárultak, amelyek megoldása majdhogynem lehetetlen lett volna a munkatársak helytállása és külső segítség biztosítása nélkül. Most, amikor már túl vagyunk a katasztrófán, átvészeltük a kritikus napokat és heteket, a kórház vezetése ezúton is köszönetet mond mindazoknak, akik munkájukkal, vagy adományaikkal hozzájárultak ahhoz, hogy a megszokott gyógyító tevékenységek mellett intézmé-

nünk képes legyen megoldani az árvíz sújtotta területekről érkezett idős, beteg emberek ellátásával kapcsolatos tübbel feladatokat is.

Köszönetet mondunk a karitatív szervezeteknek, hivatalos szervezeteknek, cégeknek, közösségeknek és magánembereknek, mindenkinek, aki tárgyi segítségével, pénzádományával, vagy munkájával járult hozzá ahhoz, hogy a mindenüket elvesztett emberek szenvedését valamennyire enyhíteni tudtuk.

IMPULZUS

A Szatmár-Beregi Kórház lapja

Felelős kiadó: Dr. Vadász Mária főigazgató

Szerkeszti: Szabó Ádám, Módy Elek Fotó: Szabó Ádám,

Tördelés: Kovács János, Nyíregyháza Dózsa Gy. u. 33.

Szerkesztőség: 4900 Fehérgyarmat, Damjanich u. 1. Pf. 5.

Tel.: 44/361-011, Fax: 44/362-628

Készült 500 pld.-ban
MÓDY PRINT Nyomda

Nyíregyháza